

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Marií Plavcovou, CSc. jako samosoudkyní ve věci žalobce: **DHL Express (Czech Republic) s.r.o.**, IČ 25683446, Ostrava, Nádražní 2967/93, zast. JUDr. Taťanou Kopkovou, advokátkou se sídlem Praha 4, ul. 5. května 1109/63, proti žalovanému: **EMAGRA s.r.o.**, IČ 28900952, Pardubice, Jiřího z Poděbrad 2593, zast. Zdeňkem Žižkou, Svitavy, Františka Hrubína 838/1A, *o zaplacení 192.655,46 Kč,*

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku částky:**
- a) 96.074 Kč s ročním zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % jdoucím od 17.9.2015 do zaplacení,**
  - b) 43.711,50 Kč s ročním zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % jdoucím od 14.7.2015 do zaplacení,**
  - c) 52.869,96 Kč s ročním zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % jdoucím od 20.8.2015 do zaplacení,**
- a dále roční zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % jdoucí z částek: 291.074 Kč od 12.6.2015 do 26.6.2015, z částky 241.074 Kč jdoucí od 27.6.2015 do 16.7.2015, z částky 191.074 Kč jdoucí od 17.7.2015 do 13.8.2015, z částky 166.074 Kč jdoucí od 14.8.2015 do 27.8.2015 a z částky 116.074 Kč jdoucí od 28.8.2015 do 16.9.2015.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku částku 3.600 Kč jako náklad spojený s uplatněním pohledávky.**

III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám jeho advokátky do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení ve výši 69.743,70 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zaplacení částky 192.655,46 Kč se zákonným úrokem z prodlení. Tvrdil, že si u něho žalovaný objednal celkem třikrát přepravu zboží z Číny do Svitav, kterou on realizoval. Za prvou přepravu provedenou dne 1.5.2015 žalovanému vyúčtoval daňovým dokladem splatným do 11.6.2015 částku 11.900 USD, v přepočtu 291.074 Kč. Žalovaný uhradil dne 26.6.2015 částku 50.000 Kč, dne 16.7.2015 částku 50.000 Kč, dne 13.8.2015 částku 25.000 Kč, dne 27.8.2015 částku 50.000 Kč a dne 16.9.2015 částku 20.000 Kč. Zbývající částku 96.074 nezaplatil. Za druhou přepravu, provedenou dne 20.5.2015, účtoval daňovým dokladem splatným do 13.7.2015 částku 1.750 USD, tj. 43.711,50 Kč. Tuto částku žalovaný nezaplatil. Za třetí přepravu uskutečněnou dne 30.6.2015 mu vyúčtoval 2.145 USD, tj. 52.869,96 Kč, splatnou do 19.8.2015. Žalovaný tyto částky nezaplatil, přestože byl o zaplacení písemně upomínán.

Žalovaný nespороval, že žalobci za provedené přepravy nezaplatil. Vznosl však kompenzační námitku ve výši žalované částky. Tvrdil, že mu žalobce způsobil škodu a ušlý zisk ve výši 277.000 Kč tím, že nerealizoval jinou jím objednanou přepravu zboží z Číny do České republiky.

Žalobce kompenzační námitku žalovaného neuznal. Nespороval, že si u něho žalovaný objednal další přepravu zboží z Číny. Ta nemohla být realizována proto, že si žalovaný nezajistil u čínského dodavatele licenci k vývozu přepravovaného zboží do země Evropské unie. Tuto licenci musí získat pro čínského vývozce odběratel zboží, nikoliv přepravce. To bylo důvodem, proč nemohl zboží dovézt. Bylo to výlučně z viny žalovaného. Důkaz o provedené přepravě zboží dne 1.2.2016 jiným přepravcem, který žalovaný předložil, nemůže obstát, neboť v mezidobí od objednávky přepravy zboží u něho k provedené přepravě jiným přepravcem si již zřejmě licenci k vývozu opatřil. Dále konstatoval, že žalovaný ho o „způsobené škodě“ informoval až poté, co od soudu obdržel žalobu a platební rozkaz. Až tehdy mu zaslal daňový doklad na částku 277.000 Kč, u které uvedl, že ji tvoří škoda a ušlý zisk. K tomu ale nezdůvodnil výši škody a ušlého zisku a nedoložil k tomu žádný důkaz. Žalovaným tvrzená pohledávka je proto nezapočitatelná.

Soud ve věci nařídil celkem tři jednání. Na žádné se žalovaný, ač řádně obeslán, nedostavil. Těsně před konáním každého jednání se vždy omluvil. Prvou omluvu žalovaného na jednání dne 20.4.2016, doručenou soudu dne 19.4.2016 ve 14:25:50, soud akceptoval, ač k ní žalovaný nedoložil žádný důkaz k tvrzenému zranění třísel, když přitom současně uvedl, že „je v zahraničí“. Na další jednání nařízené na 19.5.2016 se žalovaný nedostavil, ač byl obeslán (převzal 20.4.2016), soud proto jednal v jeho nepřítomnosti. Další jednání bylo nařízeno na 3.6.2016; žalovaný podal dne 1.6.2016 omluvu na jednání (soud považoval za překlep měsíc konání jednání). Tu zdůvodnil tím, že si vzal dovolenou ještě před tím, než se dozvěděl o nařízeném jednání. O tom se dozvěděl dne 20.5.2015 a pověřená osoba žalovaného dne 23.5.2016. Omluvu tak podal opožděně. Soud proto ve věci jednal dle § 101 odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen OSŘ), neboť dle něho „Nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, soud může věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu

spisu a provedených důkazů.“ Soud vyšel z dosud provedených důkazů, tj. z písemností předložených žalobcem i žalovaným a ze svědecké výpovědi žalobcova zaměstnance XXX.

Měl prokázáno e-mailovými objednávkami, že si žalovaný písemně objednal u žalobce ve třech případech přepravu zboží z Číny do Svitav. Žalobce přepravu provedl a vyúčtoval za ně přepravné tak, jak uvedl v žalobě. Žalovaný zaplatil toliko částečně za prvou přepravu, takže za ni dluží částku 96.074 Kč. Tyto skutečnosti žalovaný nespороval.

Sporným se stalo, zda žalovaný provedl zápočet neuhrazeného přepravného po právu.

Žalovaný doložil e-mailovou objednávku ze dne 27.8.2015, kterou požadoval přepravu kontejneru od dodavatele nerezových stolových podnoží. O jaké podnože se jednalo, specifikoval v příloze. Žalobce mu v písemnosti ze dne 8.9.2015 sdělil přidělenou pozici této zásilky. Žalobce nespороval, že tuto přepravu pro žalovaného nerealizoval. Zástupci žalovaného XXX toto oznámil e-mailem ze dne 16.9.2015. Sdělil mu, že čínský partner žalovaného zásilku nenaložil proto, že mu žalovaný pro export nedoložil vývozní licenci umožňující vývoz. Žalovaný následně 24.9.2015 opětovně urgoval přepravu nerezových podnoží, vyslovil podiv, proč žalobce narazil na problém s nějakou licencí až po třech týdnech od objednávky po mnoha urgencích. Tím přišel o dobrého klienta ve Francii. Žalobce následně informoval žalovaného nedatovaným e-mailem (zřejmě je odpovědí na e-mailovou zprávu žalovaného ze dne 24.9.2015), že odesílatel zboží stále nemá licenci a proto dle čínských exportních pravidel nesmí zboží vyvézt. Žalovaný následně e-mailem od objednávky odstoupil s tím, že bude nárokovat finanční ztrátu. Dále žalovaný doložil, že přepravu pro něho 1.2.2016 provedla firma GEFKO ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o.

Soud spor rozhodl dle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.

§ 2555

(1) Smlouvou o přepravě věci se dopravce zavazuje odesílateli, že přepraví věc jako zásilku z místa odeslání do místa určení, a odesílatel se zavazuje zaplatit dopravci přepravné.

§ 2557

(2) Je-li k provedení přepravy zapotřebí zvláštní listiny, předá ji odesílatel dopravci nejpozději při předání zásilky k přepravě.

§ 2558

Doprovce provede přepravu do místa určení s odbornou péčí v ujednané době, a nebyla-li ujednána, bez zbytečného odkladu. Má se za to, že tato doba počíná běžet dnem následujícím po převzetí zásilky dopravcem.

Soud ve věci uzavřel, že žalovaný žalobci dluží za provedené přepravy žalovanou částku. Nelze akceptovat kompenzační námitku žalovaného, že mu žalobce způsobil škodu, v jejímž důsledku mu ušel i zisk, neboť žalovaný, na kterém leželo důkazní břemeno, předně neprokázal, že to byl žalobce, kdo zavínil, že nemohlo dojít k realizaci dovozu uvedeného zboží z Číny; nedoložil totiž, že v souladu s výše citovaným ust. § 2557 odst. 2 předložil vývozcovi zvláštní listinu vývozní licenci na toto zboží. Skutečnost, že mu zboží přepravil jiný dopravce, takovým důkazem být nemůže, neboť ten tak učinil ve značném odstupu – 1.2.2016, kdy si již žalovaný zřejmě licenci opatřil. Druhým důvodem, proč soud nemohl provést zápočet, byl fakt, že žalovaný škodu a ušlý zisk blíže nespоcifikoval; pouhý daňový

doklad nemůže jako důkaz pro výši způsobené škody a ušlého zisku obstát. Žalovanému však nic nebrání, aby se zaplacení prokazatelně vzniklé škody a ušlého zisku domáhal samostatnou žalobou.

Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit z dlužných částek zákonný úrok z prodlení ve výši dle nařízení vlády ČR.

Soud žalobci, neboť měl plný úspěch ve věci, dle § 142 odst. 1 OSŘ přiznal náklady řízení. Ty činí zaplacený soudní poplatek ve výši 7.707 Kč a odměna advokátce dle vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. Za úkon činí odměna dle § 7 částku 8.820 Kč; ve věci učinila advokátka celkem pět plných úkonů (převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření k odporu do platebního rozkazu, účast na dvou jednáních – celkem 41.000 Kč) a polovinu úkonu za předžalobní výzvu (4.410 Kč). Ke každému úkonu náleží dle § 13 odst. 3 náhrada nutných výdajů po 300 Kč (1.800 Kč), dle § 14 cestovné ke dvěma jednáním vlakem, zpáteční jízdné po 280 Kč (560 Kč), dle § 14 náhrada za ztrátu času jízdným ze sídla kanceláře a zpět celkem v trvání 4 půlhodin po 100 Kč (400 Kč) a dle § 14a 21% DPH ve výši 10.766,70 Kč. Celkem činí náklady řízení částku 69.743,70 Kč.

Dále soud přiznal žalobci dle vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., ust. § 2 odst. 3 paušální náhradu ve výši 300 Kč za každý úkon, celkem tedy 3.600 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat písemně dvojmo odvolání ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice prostřednictvím soudu zdejšího, do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 3. června 2016

JUDr. Marie Plavcová, CSc., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Melichárková